

Nestali kao žrtve partijskih obračuna

Svjetski dan nestalih osoba se svake godine obilježava 30. avgusta, pa tako i ove godine. U Bosni i Hercegovini se traže 7 597 osoba. Predstavnici Republike Srpske tvrde da se još uvijek traži 1648 Srba, dok se preostali broj – 5949 odnosi na Bošnjake i Hrvate.

Tim povodom u centru Banjaluke je Institut za nestala lica BiH postavio izložbu pod nazivom „Gdje je?“. Izložba se sastoji od bijelog „zida“ na kojem su ispisana imena osoba koja se još uvijek traže.

Naravno uslijedile su reakcije, prvo Gradskog odbora SNSD-a i uz pomoć „patriotske“ Alternativne televizije koja je nizom laži nastojala da sve to pretvori u obračun sa trenutnim gradonačelnikom Banjaluke Draškom Stanivukovićem, ali i da pokaže Srbe kao isključive žrtve proteklog rata.

Sve je počelo saopštenjem [banjalučkog SNSD-a](#) "Zloupotrebe javnog prostora sa insinucijama i tendencijom prikazivanja Srba kao zločinaca u političke svrhe su najprizemnji oblik manipulacije i pokušaj nanošenja štete borcima i stvaraocima Republike Srpske. Banjaluka i naše institucije su časno iznijeli teret odbrambeno-otadžbinskog rata. Date su ogromne žrtve najboljih sinova koji su sebe ugradili u temelje Republike Srpske. Kako nazvati ovakav podli i prljavi performans? Činom izdaje Republike Srpske. Činom pokušaja neke nove "srebrenizacije". Oštro osuđujemo ovakav kvinsliški potez nedostojnog gradonačelnika grada koji je grad heroj, bastion slobodarstva Krajine i šire. Njemu i njegovim zapadnim i sarajevskim mentorima poručujemo: nema prolaska malicioznih ideja i djela jer narod i Banjaluka to nisu i nikada i neće dati"

O kakvoj zloupotrebi javnog prostora, manipulaciji i insinucijama govori SNSD, nikome nije jasno, jer u pitanju su poimenice pobrojane osobe čija se tijela još uvijek traže u Bosni i Hercegovini. Znači, samo imena i prezimena, bez navođenja njihove etničke pripadnosti, mjesta stradanja ili ko ih je ubio.

Šta je ovdje kvislinški, izdajnički i šta je ovdje „srebrenizacija“ nikome nije jasno.

Novinari i novinarke [Alternativne televizije](#), osokoljeni saopštenjem SNSD-a nastavljaju da vrijedno rade i isti dan, 30. avgusta, na njihovom portalu možemo pročitati „Nestale Srbe su zanemarili, a danas, uz odobrenje grada Banjaluka, iz Instituta za nestala lica BiH su izložili imena Bošnjaka u centru najvećeg grada Republike Srpske.“

O radu Instituta za nestale BiH može se polemisati, ali je potenciranje „izlaganja imena Bošnjaka, odvratno i netačno, jer su u centru Banjaluke izložena imena nastalih ljudi, a to znači i Srba i Bošnjaka i Hrvata i svih drugih koji nisu imali prilike da ih pitamo ko su i šta su.

Na to se nadovezuje izjava Milorada Kojića, direktora Republičkog centra za istraživanje rata, ratnih zločina i traženja nestalih koji kaže "Ja to mogu isključivo da shvatim kao jednu provokaciju za srpske žrtve. Idite na teren, tražite nestale, a nemojte da mitingujete ovdje po Banjaluci! Nažalost, očigledno i iz Banjaluke ovdje gradonačelnik podržava taj Institut koji godinama zanemaruje traženje nestalih lica srpske nacionalnosti."

Ovo su riječi direktora Instituta, koji na teritoriji Republike Srpske nije pronašao, niti pomogao u pronalaženju, nijedne bošnjačke i hrvatske žrtve i za koga je [Karadžić heroj](#), a ne zločinac.

Sutradan, 31. avgusta, Alternativna televizija prenosi izjavu predsjednika Predsjedništva BORS-a [Gorana Rogića](#) koji kaže „Srbi pri pokušaju da u Dobrovoljačkoj u Sarajevu polože vijence i cvijeće budu šikanirani.“

Ne znam o kakvom šikaniranju govori Rogić, osim što se zločin u Dobrovoljačkoj nastoji ignorisati u Sarajevu, a zloupotrijebiti u političke svrhe u Republici Srpskoj.

Ali to nije sve.

Isti dan se oglasio i [Srđan Amidžić](#) odbornik SNSD-a u Skupštini grada Banjaluka sa svojom epohalnom izjavom "Na takav način smo im dali dodatnu municiju da to čine jer faktički mi smo izvršili priznanje da smo mi to učinili, a takvu stvar sigurno neće doživjeti u Sarajevu, ne samo u Sarajevu ni u Mostaru ni u Tuzli, niti vjerujem u bilo kojem gradu u Federaciji i mislim da to nije dobro.“

Odbornik Amidžić treba da nam odgovori na dilemu: ako je neki Bošnjak ili Hrvat nestao 1992. godine na teritoriji Prijedora, Kotor-Varoši, Doboja, Srebrenice, Višegrada ili Foče vjerovatnoća da je ubijen od strane Kineza, Afganistanaca ili Kanađana je ravna nuli i nema ko to da uradi do vojnika ili policajaca pod komandom Radovana Karadžića i Ratka Mladića. Za

to ne treba nikakvo priznanje, dovoljna je logika i presude stranih i domaćih sudova. Ne zna Amidžić da je ova izložba bila i u Sarajevu i Mostaru, jer da zna ne bi ovako pričao.

I šta reći na kraju?

Vrlo često možemo čuti da su žrtve žrtve i da svaka od njih treba da bude pronađena i sahranjena kako dolikuje čovjeku, osim ako se to ne dešava pred izbore, osim ako se to ne dešava u Banjaluci, na čijem čelu je osoba koja ne odgovara SNSD-u.